

Zpracování půdy po sklizni ozimé řepky

Při zpracování půdy po sklizni řepky dochází často vzhledem k vysokým teplotám vzduchu ke zbytečným ztrátám vody výparem a uhlíku (emise CO_2) z půdy. Tyto ztráty lze významně omezit mulčováním nebo velmi mělkou podmítkou, po které se půda také méně prohřívá.

V letošním roce byly dosaženy nižší výnosy semen řepky než v minulých letech a v půdě zůstalo po sklizni více minerálního dusíku vzhledem k jeho nízkému využití z aplikovaných hnojiv rostlinami při absenci srážek. Proto je třeba posklizňovou agrotechnikou co nejvíce podpořit rychlé vzcházení výdrolu a s tím spojený odběr reziduálního dusíku a omezit ztráty vody z půdy. Čím intenzivněji a hlouběji půdu kypříme, tím většinou zpoždíme vzcházení výdrolu, ztrácíme půdní vláhu a uvolňujeme z půdní zásoby další dusík mineralizací na úkor rozkladu organických látek v půdě. Přitom výdrol řepky ve většině let nejlépe vzchází po mulčování (obr. 1), velmi mělké podmítce (obr. 2), popř. i ponechání strniště bez zpracování.

Přínos kořenů řepky pro infiltraci vody ze srážek do půdy

Po sklizni řepky je třeba šetrně zpracovat strniště tak, aby větší část kořenů zůstala v půdě z větší části ve vertikální poloze. To má význam z hlediska následného vsakování vody kvůli tomu, že půdní mikroorganismy upřednostňují rozklad vnitřku kořene, kde je užší poměr C : N. Naopak v povrchové vrstvě kořene jsou ligniny a další méně rozložitelné látky, což přispívá k tvorbě přirozených melioračních drenů v půdě, kterou zároveň také oživují mikroorganismy a makroedafon (obr. 3). Když přijdou intenzivnější srážky, voda se pohybuje v půdním profilu vytvořenou drenáží po zbytcích kořenů.

U většiny strnišť po řepce se dosud ale provádí hlubší podmítka a kořeny často leží na povrchu (obr. 4) nebo jsou horizontálně rozmístěny v horní vrstvě půdy. Po větším dešti hrozí riziko rozplavení povrchu půdy a odtoku vody. Navíc se intenzivnějším kypřením půdy v teplém letním období ztrácí půdní vláha a uhlík, který sehrává významnou roli v úrodnosti půdy a její schopnosti zadržet vodu ze srážek a efektivně s ní hospodařit.

Obr. 1: Vzcházení výdrolu řepky po podmítce (vlevo) a mulčování (vpravo)

Obr. 2: Velmi mělká podmítka po ozimé řepce s použitím nožových válců

Obr. 3: Tvorba drenů v půdě po kořenech řepky

Obr. 4: Zbytky kořenů a stonků řepky na povrchu půdy po podmítce disky

